

In chamo z freno maxillas eorum cōstrin-
ge. qui non approximant ad te.

In chamo zc. In chamo. i. minore tribulatione (z fre-
no). i. maiore z cogētiore tribulatione (maxillas eorum cōstrin-
ge). i. sicut p frenū z chamū positū i maxillis eorum z multi co-
ercēt z ducunt ita per minores z maiores tribulationes
ita eos coerce vt relicto inuio peccōz sequat te p viā peni-
tētie sicut ego dicat iustus (eorum) dico (q non approximant
ad te) qz sunt in diluio aquarū sicut p dicitū e (in diluio
aquarū multarū ad eū nō approximabūt) de h freno Esai.
xxxv. Et ponā circulū in narib⁹ tuis z frenū in labijs tuis
z reducā te in viā p quam venisti. Job. xl. Nunquid ponēs
circulū i narib⁹ eius? aut armilla pforabis maxillas eius.

Multa flagella peccatoris sperantes au-
tem in domino misericordia circundabit.

Multa flagella peccōis istud p̄tinuat cuilibet p̄dicatorū
duoz versuum. Primo sic (nolite fieri sicut equus et mu-
lus zc.) qz (multa flagella peccōz) z in p̄senti sunt z i futu-
ro erūt. Scdo sic maxillas eorum cōstrin-
ge. q. d. ideo te rogo vt tu verberes eos vga
p̄sentis tribulationis: qz cōpatior eis sup flagellis q̄ patiū-
tur in p̄senti z patient in futuro nisi p̄uertant ad te (mul-
ta) ergo sunt (flagella peccatoris) in p̄senti. Primo eū fla-
gellat a miseria cōtritionis sue: vnde Eccl. xl. Occupatio
magna creata ē omnibus hoibus in iugis graue sup filios
Adam a die exitus de ventre matris eorum vsq; in diem se-
pulture in matrē omnium zc. Scdo flagellat a remorsu cō-
science. Hier. ij. Arguet te malicia tua z auersio tua i re-
pabit te. Tercio ab inq̄titudine a demonibus illata. Hiero-
mie. xvj. Seruicis tibi dñs alienis die ac nocte qui non da-
bunt vobis requiē. Job. xxx. Qui me comedūt nō dormi-
unt. Quarto a cogitationib⁹ z sollicitudinibus. Ero. viij.
Ecce ego immittā in te z in seruos tuos z in populū tuū
z in domos tuas omne genus muscarū zc. ibi Dicit Grego.
Israhel sabbatū accepit in munere: egyptius percutitur mu-
scarū multitudīne. Quinto ab amore diuitiarū que dicunt
sp̄itū a dño. Mat. xij. Et quātomagis cordi inserunt per
amorem tantomagis pungūt p̄ dolorem: pungunt q̄ppe cū
acquirunt p̄ laborem: cū habent pungunt p̄ timorem: cū p̄di-
tur pungūt p̄ dolorem: qz cū labore acquirūt: cū timore pos-
sident: cū dolore amittunt vñ Esai. xlij. Erit babilon in
possessionē hericij. Job. xxx. Esse sub sentib⁹ delicias p̄pu-
tabāt. Sexto ab alijs peccōib⁹. Abac. j. Facies hoīs quasi
pisces maris q̄. s. comedūt se inuicē. Sic multa sunt flagel-
la peccōis in futuro. Proverbio. xij. Parata sunt derisori-
bus iudicia z mallei percussorū stultoꝝ corpib⁹. Job. xvij
App̄hendet eū quasi aqua inopia nocte opprimit eū tem-
pestas: tollit eū ventus vrens z auferet z velut turbo rapi-
et eū de loco suo zc. Sic p̄nt notari z distingui diuersa fla-
gella peccōis: z Job. xx. Breuiter dicit de multitudīne ista
dicēs oīs dolor irruet sup eū: sic ergo (multa flagella peccō-
is) ē cōtrario multa p̄solatio penitentis: vñ addit (spe-
rantē autē in dño misericordia circundabit). i. penitentē: q̄ p̄ce-
dente merito penitētie sue: futurā beatitudinē expectat: il-
lū circundabit misericordia: nec t̄m dicit (sperantē) in merito su-
is ē (sperantē in dño) qz sicut dicit beat⁹ Grego. Vita san-
ctoꝝ succūbit si pietas dei desit: hūc ergo (misericordia circun-
dabit) vndiq; in p̄senti p̄tendo eū: z ab hoste qui circu-
cūit querēs deuoret. j. Pet. vl. z a flagellis p̄dicitis que pa-
tiūt mali in p̄nti. Sic (circundabit) in futuro qm̄ misericor-
dia dñi introducet eū in illud gaudiū de quo Mat. xxv.
Intra in gaudiū dñi tui in q̄ misericordia dei circundabit iustos
qz licet illud gaudiū meruerit in hac vita: t̄m plus dabit q̄
meruerit: vñ dicit Hiero. In bonis meritum excedet de-
mētia: vñ qz meriti fundamētū. i. fides z charitas: z alie vir-
tutes ex misericordia purā habuerūt. vñ Roma. ix. Nō ē volē-
tis neq; currentis ē dei misericordia: qz ex dei misericordia fuit
tān paruis meritis tantū p̄mīū p̄misit. vñ Ro. viij. Non
sunt condignē passiones huius temporis ad futuram glo-
riam: que reuelabitur in nobis. Et bis concludit ergo.

Multa fla-
gella pec-
catoris i p̄-
senti z i fu-
turo.

Letamini in domino z exultate iusti z glo-
riamini omnes recti corde

Letamini in dño z exultate iusti Propter ista. s. q̄ sicut
vobis (letamini) interius (exultate) exterius (in dño) nō i
vobis: ab eo em̄ hec expectastis iusti: nō peccōes. q̄b⁹ econ-
trario dicit Jaco. v. Agite nūc diuites plorate vlulantes i
miserijs vestris q̄ adueniet vobis (z gloriāmini om̄s recti
corde) qz ip̄a rectitudo cordis ē gloria sanctorū. ij. Cor. j.
Gloria nostra hec est testimonium conscientie nostre. Can-
ticorū. j. Recti diligunt te zc.

Psalmus XXXII
Exultate iusti in domino: rectos de-
cet collaudatio.

Exultate iusti in dño Titul⁹. In finē ps. dauid. Titul⁹
iste ps̄ In p̄cedēti ps. egit p̄pha de intellectu penitētie. In
isto autē agit de generali intellectu q̄ debem⁹ intelligere de
om̄ipotentia z iusticia vt eū timeam⁹ z misericordiam vt in eo
sperem⁹: qz bñplacitū ē dño sup timētes eū: z in eis q̄ spe-
rāt sup misericordia eius. Intētio autē est p̄phe in hoc ps. nos ad
laudē dei inuitare. Modus tripartit⁹ ē. Primo iustos mo-
net laudare deū. Scdo dicit beatos eē cultores dei ibi (be-
ata gens) Tercio oñdit qd de p̄dicitis sentiat ibi (aia nra)
Volēs q̄ p̄pha nos ad laudē inuitare p̄us monet ad men-
tis exultationē q̄ p̄cedit laudē z eructat. vnde dicit (exulta-
te) z oñdit q̄ debeāt exultare dicēs (iusti). z in quo dicit (i-
dño exultate iusti) nō iniusti. qz sicut dī in ps. Iniusti puni-
ent⁹ z semen impioꝝ peribit: iusti autē hereditabūt terrā z i-
habitabūt in seculū seculi sup eā: z ideo magis flendum ē
peccōib⁹ q̄ gaudendū. vñ Joel. j. Ergo sciamini ebrii z fle-
te z vlulate. Quēs q̄ bibitis vinū in dulcedine. qm̄ perijt ab
ore vestro. ebrii sunt peccōes q̄ de calice babilonis inebri-
ant se z bibūt vinū secularis iocunditatis in dulcedine et
perit ab ore eorum qz anq̄ biberint vsq; ad faciatatē amittūt
iocunditatē z inueniūt eternā calamitatē z miserā. vñ de
vino isto tp̄alis iocunditatis dī Proverbi. xij. Ne respici-
as vinū cū flauerit cū splēderit in vitro color eius. vitru ē
fragilis vita p̄ns q̄ cito frangit. z perit vinū. z vitru peri-
ret penitus. Nā potius ouertit in venenū: vñ sequitur ibi
Proverbi. xij. Ingridit blande s̄ in fine mordebit vt co-
luber. z sicut regulus venena diffundēt (exultate) ergo nō
iniusti s̄ (iusti) z h̄ (in dño semp) h̄ cū exultatio semp dura-
bit z h̄ incipit. s̄ gaudiū mūdi h̄ incipit et h̄ terminat. z iō
nō ē amplectendū plus q̄ vmbra vñ punctus. vñ Job. xx.
Laus impioꝝ breuis z gaudiū hypocrite ad instar puncti
z Proverbi. xij. Dicit extrema gaudiū luctus occupat. cuz
ergo punctus nō habeat extrema alia a medio. qz indiuisi-
bilis ē sequit q̄ gaudiū istud in veritate nō ē gaudiū domi-
ni. s̄ luctus. vñ ibi Proverbi. xij. Bene p̄mittit risus dolo-
re miscēbit. ideo bñ dicit h̄ (exultate iusti in dño) nō i mū-
do. Et notandū qz sp̄ialis leticia ad quā nos inuitat: mul-
tiplicē bz vtilitatē. Prima est qz vitā plangat z opera bo-
na multiplicat. Proverbi. xvij. Anim⁹ gaudēs etatē floridaz
facit sp̄is tristis ericcat offa. Secūda ē qz erigit cor hoīs z
p̄stat audaciā sp̄ialē. Proverbi. xv. Cor gaudēs exilarat
faciē i merore animi denūciat sp̄is. Tercia qz p̄stat fortitu-
dinē. Neemie. viij. Nolite p̄tristari gaudiū etem⁹ dñi ē for-
titudō vñ a. i. gaudiū habitū in dño. Quarto qz oēs tentati-
ones eliminat. Esai. xxx. In cybaris z i tympanis z i bel-
lis p̄cipuis expuḡbit eos. Quinta qz cōfundit dyabolū qd
signatū ē. j. Reg. iij. vbi dixerūt philistiim q̄ nā est hec vox
clamoꝝis magni scastris bebezorū z post dixit ingemuerūt
dicētes. Ne nobis. nō em̄ fuit tanta exultatio heri et nudi-
ustercius. Sexta qz facit obliuisci illatoꝝ dimissoꝝ p̄dicoꝝ
vñ puer. vl. Date sicera obliuisci illatoꝝ dimissoꝝ p̄dicoꝝ
animo bibāt z obliuiscātur egestatis sue z doloris sui non
reorderent amplius. Septima qz facit abominari peccatū
vñ dicit Greg. Sustato spiritu desipit om̄is caro. Leui. xxvj
Cetera superuenientibus nouis proicietis. Postea quia
de gaudio z exultatōe sp̄ituali exit laus dei de laude dei
subdit (rectos decz collaudatio). q. d. vos iusti et recti laus

Ps. xxxij.

Ebrii q̄re-
dicūt pec-
catores.

Sp̄ialle-
ticia habz
multiplicē
vtilitatem

date deum: qz vos (rectos decet collaudatio) non curuos
 z peccatores: qz sicut dicitur Ecclesi. xv. Non est speciosa
 laus in ore peccatoris. peccator aut dicitur z e curuos: qz incuruauit se
 se sub peccato z dyabolo. **Esai. l.** Dixerunt aie tue incuruare
 vt traleam? z posuisti vt terra corpus tuu z quasi via trā
 scuntib? **Et Esai. ij.** Incuruauit se bō z humiliat? e vir. **Itē**
 (rectos) .i. inflexibiles q nec i. pspertate nec i aduersitate
 a statu rectitudinis pnt flecti istos (decet collaudatio) qz
 laudat deū simul i. pspertate z aduersitate. **Itē** sicut ille
 de q in ps. Confitebit tibi cū bñfecerit ei: sicut alibi dicit bñ
 dica dñm i oi tpe sp laus ei? in ore meo: z ideo (rectos de
 cet collaudatio) nō alios: qz decēs ē semp laudari eū q sp
 ē laudabilis: nō em est laudabilis: qz bon? vñ in ps. **Lauda**
 te dñm qz bonus ē dñs. **Itē** in hoc qd dicit (collaudatio)
 significat p cordia z charitas hec duo. s. rectitudo inflexibi
 litatis z p cordia z charitatis inueniunt fuisse in laudatorib?
 p capuis vicis in aplis. **Itē** i. hō oēs. s. apli erāt pfeuerātes
 decē inflexibilitas vnanimit: ecce charitas in ore: ecce lau
 dano. **Postea** oñdit qd? instrumentis laudād? sit de? dicēs

Confitemini domino in cithara: in psalterio decem cordarum psallite illi.

Confitemini dño cōfitemini. s. cōfessione laudis z etiā cō
 fessionū peccōz (i cithara. i. i carnis mortificatione in q de
 bet p fessio fieri tā peccōz qz laudis z dñ cithara carnis mor
 tificatio duab? rōnib?. **Prima** ē qz cithara reddidit sonū ab
 inferiori pte: sic bō p carnis mortificationē d inferiori pte. i.
 de sensualitate reddidit sonū dulcē in aurib? dñi: q sono fu
 gat demoniū sicut legif. **1. Regū. xvj.** **Qd** cū pcutiebat da
 uid citharaz saul leuius habebat z spūs malus recedebat
 ab eo. **Secda** rō ē qz sicut i cithara oēs corde p cordie exten
 dunt z resonāt ita in penitētia nō tñ gula resrenāda est a
 delicijs: s. z lingua a malis vbiis z oculus a vanis z curio
 sis respectibus z sili audir? z odorat? z tactus z oia mem
 bra debēt i cithara penitētie extēdi: vñ ad **Roma. vj.** **Terbi**
 bte mēbra vestra seruire iusticie z sanctificationi nō dixit
 linguā tñ vñ aliqd alioz s. generalit mēbra vt oia genera
 lit arceant (in psalterio decē cordaz psallite ei) .i. in cele
 sti doctrina q sicut psalteriū a supiori reddit sonū qz vt di
 cit dñs **Mat. x.** **Nō** vos estis q loqimini s spūs pñs vñ q
 loquit in vobis. **Et** **1. Regū. iij.** in ptemplatiōe hauriat qd alijs
 p pdicatioz effundat qd psalteriū dñ eē decē cordaz: qz de
 cem pcepta debet cōtinere pdicatoris doctrina z dicit psal
 lite qd tactu manus sit ad notandū q illud qd pdicat p fa
 ciat z postea doceat. **act. j.** **Cepit** ibz facēz docere. nec solū
 veta pcepta pdicate z implete: s. z nouū mādātū vñ bñ sedē

Cantate ei canticum nouum bene psallite ei in vociferatione.

Cantate nō solū lingua pdicando s et vita ostendendo
 (canticū nouū) quadrupli nouitate nouū: qz d nouo testa
 mento **Joh. xij.** **Mandatu** nouū do vobis vt diligatis in
 uicē sicut dilexi vos. **Itē** (nouū) qz in nouo corde. **ps.** **Cor**
 mūdum crea in me deus: z spi. re. inno. in vis. me. qz nō est
 speciosa laus in ore peccatoris. **Itē** (nouū) qz p nouo. s. p vi
 ta eterna. vñ **Esai. xliij.** **Ecce** ego noua facio. i. faciā et nunc
 orient. s. i vita eterna. **Itē** (nouū) quia de nouo. s. de nouo
 rege quē coronauit mater sua diademate humanitatis si
 cut dicit **Lanti. iij.** **Egredimini** filie syon. q. ad videndum
 nouū: vnde addit z videte regem salomonem in diadema
 te quo coronauit cū mater sua in die desponsationis illi?
 de hoc nouo **Hiere. xxxj.** **Nouū** creauit dñs sup terras se
 mina circūdabit vñ. ideo ergo (cantate ei canticū nouū)
 quia sicut dicit in **Ho.** nouus rex noua lex. noua sunt gau
 dia (bene psallite ei in vociferatione) supra dixerat psal
 lite quod expositum est de doctrina coniuncta operationi
 sed quia illud etiāz potest male fieri. i. mala intentione: si
 cut aliquis possit pdicare z etiā facere id quod diceret p
 inani gloria vel p pbenda: vel alio temporali emolumēto
 vel etiā minus bene. s. si negligenter expleret officiū pdicā
 di vel huiusmodi ideo ad hec excludenda repetens addit
 (bene) .q. d. non male aut negligēter (psallite) pdicādo
 z o perando (ei) .i. ad bonorē tuū: vel ad eum habendū: qz

quō bene: ecce (in vociferatione) vel iubilatione quod idē
 est. i. in leticia cordis ineffabili habita de super? leticia em
 que habet de tpali cōmodo. nō est iubilatio: parua em est
 z cito potest exprimi et reprimi: s. illa q de superius concipi
 tur exprimi nō potest p vocem. s. est em descriptio iubili
 Jubilus est exultatio mentis habita de superius q nec ta
 ceri nec oñino exprimi potest. vel de psallētib? in ecclia
 z dicētib? psalmodiā in ecclia expōni potest istud vñ
 (bene psallite ei in vociferatione) male em psallit multi q
 nō attendūt quid dicūt qui labijs deū honorant. s. cor eoz
 longe est ab eo. bene ergo psallitur quādo in vociferatiōe
 z iubilatione psallitur vt ex abundantia cordis os loquat
Mat. xij. **Et** ad huiusmodi bene psallendum assignat bea
 tus **Bern.** septem esse oportuna. sup **Can.** sic dicēs. **Imo**
 lantes itaqz hostiā laudis z reddētes vota nra de die i di
 em curemus omnivigilantia iungere sensū. id ē intellectu
 ver sui. i. hoc vocali psalmodie affectū sensui exultationem
 affectui. grauitatem exultationi. humilitatem grauitati li
 bertatē humilitati quo interdū liberis purgate mētis pas
 sibus pcedamus p inuitatas quasdā affectiones spiritu
 ales leticias in iubileis amenitatibus in lumine dei z sua
 uitate in spiritu sancto zc.

Quia rectum est verbum domini: et omnia opera eius in fide.

Quia rectū est verbū dñi .q. d. ita pdicandum operan
 dū z cantandū in ecclia ē in iubilatione. id est ex leticia z
 amore supiorz non terrenoz. quia (verbū dñi est rectū)
 id ē pdicatio z cetera p q videntur laudare deū: debet eē
 recta. vt intentio ad celestia dirigat z nō ad terrena incur
 uetur. vnde de **Samuele** dicit. **1. Regū. iij.** **Non** cecidit ex
 omnibus verbis eius in terrā. verbū ergo dñi incuruāt q
 cumqz p terreno cōmodo pdicant incuruare vident q cum
 qz paupertatē pdicāt z diuitias amat. vñ dicit **Breg.** **Fortē**
 ideo pemptū tpaliū pdicāt vt soli babeāt. **Mā** paupertatez
 pdicāt vt medicamentū z eā fugiūt vt venenū (z opa e?)
 .i. dei (i fide) sit faciēda. i. qd exteri vñ vident opus inte
 ri? fide vigeat vt credēs eternā retributionē h nō querat p
 mū fauorē vñ tpalis retributionis cuiuscūqz. vñ dicit **Esai.**
xxvij. **Qui** crediderit nō festinet. s. accipe h retributionez
 tpalē s expectet eternā alioqn totū pdicē qz deo nō placet.
 vñ **Heb. xj.** **Sine** fide ipossibile est quēqz placere deo: z ad
Ro. xij. **Omne** qd nō ē ex fide patm ē vñ alit (qz rectū ē ver
 bū dñi) vt h dicitio qz notet causā qre laudād? ē dñs. **Su**
pra. n. hortat? ē. ppha vt deū laudem? z postea modū lau
 dandi oñdit. h aut assigt causā imo causas ples qre lau
 dādus ē dñs. **Prima** cā qz fidelis ē in dño. vñ dicit (qz re
 ctū ē verbū dñi) **1. Cor. j.** **Nō** fuit i illo ē z nō. s. ē in illo sit
 it. **Secda** cā ē discret? i ope vñ addit z (oia opa ei? i fide)
 .i. ppe fide ecclie pfirmandā. **Jo. x.** **Si** nō facio opa patris
 mei nolite credē mibi. si aut facio. z si mibi non vultis cre
 dere opib? credite vt cognoscatis z credatis qz in me ē pa
 ter. et ego in patre. **Tercia** causa est eius misericordia qua
 pōz dilexit nos. vnde dicit.

Diligat misericordiam et iudicium: misericordia domini plena est terra.

Diligat misericordiā .i. misereri. **Breg.** oñdit. quātū nos
 diligit qz dñ respicit nō relinqt. **Ps. vj.** **Misericordia** volo z
 nō sacrificiū. **Quarta** cā ē. qz iust? ē vñ addit (z iudiciū) p
 Just? dñs z iusticias dilexit eqtate vidit vult? ei? hec duo
 fuerit i xpo. s. misericōdia z iusticia z dñt sili eē p capue i platis.
 vñ **Breg.** **Iusticia** aut misericōdia multū destituit si vna sine
 altera teneat. s. erga sbditos esse rectoab? vñ z iuste cōsu
 lēs misericōdia z pie seuiēs disciplina. **Itē** i qlibet hoie diligit
 dñs misericōdiam z iudiciū vt sit alijs misericors cōpatiēdo.
 z i eis q pōt subueniendo. z in seipsum iudiciūz iusticiā fa
 ciat. vñ **Mich. vj.** **Iudicabo** tibi o hō qd bonū sit z quid
 qrat dñs a te. vtiqz facere iudiciū z dilige misericōdiaz et solli
 cite ambulare cū deo tuo. **Quinta** causa ē qz ē larg? vñ di
 cit (misericōdia dñi ple. ē ter.) ad lfaz qz vbiqz terraz pdicata
 ē et a dño pcessa remissio peccōz. vel (terra. id est minores
 et q peccōres fuerūt: z bi pleni sunt misericōdia dei quā ex vbiis

Jubilus
quid sit.

Septē cō
uenientia
ad bñ psal
lenduz seu
cantanduz
deuote.

Qualr oia
opa in fide
faciēda sūt
et q deus
plēnib? de
caus? sit lau
dandus

Cithara q
re dē car
nis mortifi
catio.

In nouo
testā canti
cū nouum
cantanduz
est quadru
plia respe
ctu.

Vertical text in the left margin, likely a library or archival stamp, partially obscured and difficult to read.

Et eis deus: et an puerfione expectado ad penitentia: et i co uerfione dando venia et post puerfione feruado gratia de pmo p. misericordia ei? puenet me. de scdo p. miserere mei de us fm magna mi. tua re. De tercio p. Et misericordia ei? sub fequet me oib? diebus vite mee. Eccli. ij. fm magnitudinē illius sic et misericordia illi? cu ipo e. Serta qz non solu miseret pccoz s et bonos in bono confirmat et feruat: vnde addit.

Verbo domini celi firmati sunt: et spiritu eius omnis virtus eorum.

Verbo dñi celi firmati sunt qd ad lram veru e et myfice ad lram sic (vbo dñi) .i. filio (celi firmati fut) qz p filiu fecit eos dñs: vñ Sen. j. In pncipio creauit de? celu et ter. ra (et spu eius) .i. spūfanco (ois vtus eoz) os pñs e fili? qz sicut hō exponit alijs p os suā voluntate: ita pater p filiu hui? oris: dñ spūfanco? eē spūs: qz sicut a pte sic a filio pcedit: et hoc spū (ois vtus celoz) .i. p cū firmatas eoz solidata ē: et ē idē opus filij et spūfanco? p qd opat pater: diuifa sunt opa trinitatis s patri auctoritas attribuit et ex p munit h tres pñone p: cū dicit (dñi) fili? cū dicit (verbo et oris) spūfanco? cū dicit (et spū) sic Sen. j. in pncipio creauit de? celu et ter. re. dei ei noiet p? itelligit p pncipiū fili? p hoc qd sequit et spūs dñi ferebat sup aquas itelligit spi rituffanco? Myfice sic (celi) .i. apli (firmati sunt) in fide

Myfice. Qualiter apli acviri spūales p celos figurati vbo dñi fut firmati.

(vbo dñi) .i. p filiu q eos vocauit et instruit: vel (vbo do mini) .i. doctrina xpi: vñ Job. vj. cū dixisset nemo pōt ve nire ad me nisi datu fuerit ei a pte meo vt ibi dñ: multi di scipuloz eius abierūt retro: et iā nō cū illo ambulabāt: isti nō erāt celi: s apli q erāt celi firmati sunt verbo illo: vnde ibi sequit Job. vj. qd dixit tūc dñs ad duodecim. Hūqd et vos vultis abire: et mīdit simon petrus dñe ad quem ibi mus: verba vite eterne habes (et spū oris ei?) .i. dei patris id ē fili? (ois vtus eoz) supple data ē et cōfirmata ad pati endū aduersa et faciēda miracula. Luce. in fine. Sedete in ciuitate quousq? indu amini vrate ex alto: vel (eius) .i. filij et ē sensus (spū oris eius) .i. spū quē pmitte se nūfurrū. Jo bā. xvj. Si abiero mittā eū ad vos: vel sic (vbo dñi) .i. ver bo p dicationis (celi) .i. celestes et spūales (firmati sunt) in bono et cōfortati et bñ dicit (vbo dñi) nō homis. ps. Habito vo ai sue vtute celi nō terreni: qz nō recipit stultus vba pru dētie nisi ea dixeris q versant in corde illi? vt dñ. Prouer. xvij. et Ecclēsiasti. xvj. Audiuit luxuriosus et displicebat ei (et spū oris ei?) .i. spūali p dicatione p dicatoris (ois vtus eoz) solidat dñ aut p dicator spūalis os dñi. Iere. xv. Si se paraueris pccōsu a vili. q. os meū eris et Breg. in omel. sup Eze. Des organa veritatis sum? quotq? xpm p dican? et ex hac p dicatione spūali p firmat et sustētā? (ois vtus eoz) nō ps ps. Auseres spū eoz et deficient: et alibi. Percussus sum vt venū et aruit cor meū. qz ob. sum co. pa. me. Septi ma causa quare dñs laudādus ē. est eius potētia de q dicit.

Cōgregās sicut in vtre aquas maris: ponens in thesauris abyflos.

Cōgregās sicut in vtre aquas maris) supple dñs ē (cō gregās re.) ad lram ipe pgregauit ei aquas maris i aluco suo sicut in vtre cū dixit Benef. j. Cōgregent aque q sub celo sunt i locū vnū et appeat arida. Job. xxxvij. Circūde di mare terminis meis et posui vectē et ostia et dixit scq? buc venies et nō pcedes ampli? et h pfringes timētes fluctus tuos. Qctaua causa ē qz diues ē vñ addit (ponēs i thesau ris abyflos) Juxta illud ps. Qui pducit ventos de thesau ris suis: vel sic (ponēs i thesauris abyflos) .i. cū? thesauri sunt inscrutabiles sicut abyflos. Baruch. iij. Quis inuenit locū ei? aut qd intrauit thesauros ei? vel myfice p? legi to tū sic (pgregās sicut i vtre aquas maris) .i. restringēs et re frenās tribulutiōes qd facit dñs. p? multa. Primo ne ho minē opprīmāt. Ecclēsiā. xxxij. In vbo ei? stetit aqua sic cō geries. Scdo ne boiem ipediāt. Sap. xl. Et aq q ante fuit arida terra appuit et i mari rubro via sine ipedimēto. Esa. lxij. Qui eduxit eos p abyflos. q. equū nō ipingētē. Itē pgregat has. q. (i vtre) qñ facit eas potabiles in vtre enis ponit res ad bibendū. Deut. xxxij. Inundationes maris q. lac suggēt. Itē pgregat eas qñ in vtre et sitim peccatū ex unguat in homine. Ecclē. xj. Maliciā vni? ore obliuionē fa

Myfice ce qualiter dñs restrigit tribulatiōes sicut aqs i vtre ppe multa

cit luxurie maxime vel (aquas maris) .i. delectationes car nales q in veritate sunt nō dulces aque s amare qz cuz la bore acquirunt: vñ Hier. ix. Et inique agerāt laborauerūt vñ dixit. Quidā parūū festū pcedūt mague vigilie. Itē ci to transeunt et pscientiam reuolunt: vñ dixit quidā pbs nō emō tanti penitere: et hoc dixit: qz quedā meretrix pte bat magnū precū ab eo vt pmitteret eū coire cum ea: bas aquas cōgregat dñs quādo carnis petulantia in sancē re stringit. Sen. iij. Subter te erit appetitus tuus: tu dñabe ris illius (ponēs in thesauris abyflos) .i. pccōres faciēs la pides pccōfos p penitentia. Mat. iij. Potēs ē dñs de lapi dibus istis suscitare filios abrae. Job. xxvij. Ferrū de ter ra tollit et lapis calore solutus in es vertit: vel sic (ponēs in thesauris abyflos) .i. pccōz. p funditate quasi thesauri zans vt penā reddat cū in die iudicij aperiet istū thesaurū ad Roma. ij. Tu aut fm duricia tuā et impentēs cor the saurizans tibi irā i die ire reuelationis iusti iudicij dei: dicit aut abyflos. i. sine base: et sine byfso et bene signat peccato res tum infides q sunt sine base fidei: tuz ptauos xpianos qui sunt sine byfso et candore munde vite. Et quia dñs ta lis ac tantus est.

Timeat dominum omnis terra: ab eo autē cōmoueant omnes inhabitantes orbem.

Timeat dominum omnis terra: ab eo autē cōmoueant omnes inhabitantes orbem. Dñm timeat nō mundū Breg. Qui nihil habet de mun do qd diligit nihil bz in mūdo q ptimeat. Itē nō homi nes. Mat. x. Nolite timere eos q occidūt corpus. Itē nō demones. Breg. Debilis ē hostis q nō pōt vincere nisi volē tem (omnis terra) nō celū. i. terreni timere debēt: qz terrena appetūt et querūt et ipm ptemnūt: s q celestia querūt et ipz amplectunt nō timere eos optet: sed potius gaudere qd significatū et expsum fuit. Math. xxvij. Abi dicit q p ti more angeli dñi exterriti fut custodes et facti fut velut mor tui: s mulierib? q dñm querebāt dixit angel? nolite timere vos: scio em q iesum q crucifixus ē queritis. q. d. illi terre ni q xpm in terra detinere putāt timeat: s vos celestes qui xpm queritis nolite timere qd manifest? expmit cū subitū git (ab eo aut p moueāt oēs ibabi. orbē) .q. d. nō dico q ti meat (tra) .i. elemētū s (tra) .i. terreni: et iō ponit aduersa tiuā pūctionē et dicit nō tm habitātes orbē s (ibabitātes) habitāt em orbē etiā boni q corpe habitāt in terra: licet spi ritus sit in celo. Pbil. iij. Nostra cōuersatio in celis est: sed mali inhabitāt orbē qz etiā ex interiorib? suis cū habitāt. s volūtate et desiderio. Ecclē. x. Nihil iniquius qm amare pe cumiā. h em aiām suā venalē habet qm i vita sua piccit in tima sua. Esa. xij. Visitabo sup orbis mala et terra. i. pec cator avarus de archa sua luxuriosus d lecto suo gulosus de mensa: superbus de cathedra sua: et sic de alijs: vt pmo ueant p penitentia fm illud ps. Qui tangit montes et su migāt. Esa. xxxij. Concucient fundamēta terre confractio ne confringēt terra contritione conterēt terra cōmouione cōmouebit terra agitatione agitabit terra. Primū fit dñi cōminatione. Secundū domini p cussione. Terciū cordis cōrtione. Quartū oris p fessione. Quintū opis satisfactio ne. Job. ix. Qui commonet terrā in loco suo.

Quoniam ipse dixit et facta sunt ipse mā davit et creata sunt.

Quoniam ipse dixit) bene dico timeat dñm ois terra: et ve re dñs est (quoniā ipe dixit et facta sunt) qz suū dicere ē su um facere: vel sic ideo timēdus ē dñs: qz pōt mittere co: p? et animā in gebennā: vt dñ. Math. x. Et hoc ē quod dicit h (timeat re. qm dixit et facta sunt) et similitur dicit in die iu dicij et fiet bec aut lra sic potest exponi (dixit) .i. filium ge nuit in quo omnia fecit (mandauit et creata sunt) .i. pcepe to vel sic (dixit et facta sunt) qm ad opera p pagationis. (mā davit et creata sunt) qm ad opa creationis que de nibilo fecit: vel sic (dixit et facta sunt) in forma (mandauit et creata sunt) in confusa materia. scilicet vle. vel (dixit et facta sunt) per essentiam (mandauit et creata sunt) per gratiam: de factura p essentia. ps. Ipse fecit nos: et non ipsi nos: de creatione p gratia. ps. Emitte spm tuū et creabunt Et Jaco. j. Et sumus in itū aliquid creature eius: de his duobus simul. Ephe. ij. Ipsius factura sumus creati in

Abyflos. vñ dñ et q. mō pccō res et infi delis signi ficat.

Moralit. kpo iesu in opibus bonis. Moraliter legit versus iste co tra doctores quoy dicere no sequitur facere. Math. xxiij. Super cathedra moysi sederunt scribe et pbarisei que di cunt facite: que autē faciunt nolite facere. dicunt em̄ et nō faciunt. Nec solū quia sic omnipotens est dñs: id est timen dus: s̄ etiam quia oia sciens qd̄ notat cum addit.

10 **Domini dissipat consilia gentium: reprobat autem cogitationes populorum: et reprobat consilia principum.**

Dñs diss. cōsi. gen. . q. d. nō tñ facta s̄ et consilia secre ta et cogitationes cognoscit et cogita dissipat ne ad effectū pducat: s̄ est qd̄ dicit (dñs diss. cōsi. gen.) martyres in terimentū qz licz interimerēt nō tñ ad effectū que intende bant puenerat qz s̄ faciebāt vt cultū dei euacuarent: et cul tū ydolatrie ampliarent: s̄ dñs ita dissipauit cōsilia eozuz qz ex ip̄a occasiōe martyriū creuit cult⁹ dei: et cultus ydolo rū est diminutus (reprobat autē cogitationes populorū) . i. iudeoz q̄ cogitauerūt ipm̄ interficiendo nomē eius extin guere: et ex hoc maḡ innotuit. Et nōndū qz cū loquit de ge tibus dicit (dissipat cōsilia) cum loquit de iudeis dicit (re probat cogitationes) qz hoc inuēns qz plus displicebat deo cogitationes iudeoz q̄ etiā cōsilia gentium: et tñ maius est pctm̄ in se consiliū facere cōtra deū q̄ cogitare tñ: s̄ in iu deis q̄bus promissus erat q̄ cognoscere debebāt aggrava tur peccatū (et reprobat cōsilia p̄ncipiū) . i. tyrannoz insur gentiū cōtra eccliam: quozū cōsilia multotiens nō solum dissipauit: sed oñdit se reprobare eos dādo in reprobus sensum: et t̄p̄aliter etiā puniēdo. de his Job. xij. Ipse no nit et decipiente et eū qui decipit et adducit consiliarios in stultū finē et iudices in stupore: vel sic (dñs diss. cōsi. gē.) id est vana studia p̄hoz q̄ tñ in vanitatibus studēt. Esa. xix. Sapientes cōsiliarij p̄baronijs dederūt consiliū insipi ens. ij. Reg. xxij. Infatua queso dñe consiliū achitophel. (reprobat autē cogitationes popu.) . i. laicoz q̄ contra deri cos multa mala cogitant. Mich. ij. Ne q̄ cogitatis inuti le et operamini malū (reprobat autē cōsilia p̄nci.) . i. plato rū quoz cōsiliuz est subditos exactionibus spoliare. Esa. viij. Terte cōsiliū et dissipabit loqm̄mi verbuz et non fiet. Esa. xliij. Irritā faciens signa diuinorū p̄ (cōsilia gentiū) id est p̄hoz resistit sapie filij p̄ (cogitationes populorū) de rogat bonitati spūssancti p̄ (consilia p̄ncipiū) . i. potentū seu prelatorū q̄ suo p̄ncipatu abutunt: terogat potentia patris. Jo dicit dñs Osee. viij. Ip̄i regnauerūt et non ex me: p̄ncipes extiterūt et nō cognoui. Moraliter: p̄ (consi lia gentiū) . i. carnaliū: cōcupiscentia carnis pōt designari. carnales em̄ dicunt gentes. i. geniti tales qz ex corruptiōe sue generatiōis contrahūt incontinentiū libidinis. Porū con silij est Sap. ij. Uno p̄ciso et vnguentis nos impleam⁹ et nō p̄tereat nos flos t̄pis: coronemus nos rosis ante. q̄ marcescant: nullū p̄ratū sit qd̄ nō p̄traseat luxuria no stra: nemo nostrū exors sit luxurie n̄re: hoc cōsiliū diss.) qñ cōuertit boies hm̄oi ad penitentia: v̄l cū eis imittit tri bulationē vel infirmitatē vel mortē p̄ (cogitationes po.) . i. auarozū cōcupiscentia oculoꝝ: qz a minore vsqz ad maio rē oēs auaricie studēt: vt dicit Hier. vj. Porū cōsiliū est. Prouer. j. Abscondamus tēdiculas contra insontē frustra degluciam⁹ cū sicut infernus viuente et integriū. q. descen dentē in lacū: oēm p̄ciosam subam̄ repiem⁹ implebimus domos n̄ras spolijs sorte mitte nobiscū marsupij sit vnū oim̄ n̄m: et horū cogitationes dissipat: sicut duob⁹ p̄dicit⁹ modis cōuertēdo ad p̄niam vt p̄z in Math. ix. vel mortē mittēdo: vt p̄z in diuīte cui dictum est Lu. xij. Stulte hac nocte repetet aiam tuā a te et q̄ parasti cui⁹ erit: vel p̄ cō silia p̄ncipiū) supbia vite intelligit: et horū cōsilia sunt face re sibi nomē in terra alijs sibi subiugare et hm̄oi: sicut. j. Mach. v. Dixerūt iosephus et azarias faciam⁹ et ipsi no bis nomē: et Judith. ij. Vocauit nabuch. oēs maiores na tu oēsqz duces bellatores suos: et habuit cū eis mysterijs cōsiliū sui: dixitqz cogitationē suā cū eo esse vt oēm terram suo subiugaret impio: qd̄ dictū placuit oibus zc. s̄ dñs re probauit cōsilia ista sicut rei euētus cōprobauit in vtriqz

Moralit.

fic et modo facit qz deus supbis resistit. Jac. v. De buitis dissipatiōe Job. v. Qui dissipat cogitationes malignorū ne possunt implere manus eoz qd̄ ceperāt qui apprehendit sapiētes in astutia eoz et cōsiliū p̄rauoꝝ dissipat. hic notā tur illa tria p̄dicta. luxuriosi enim dicunt maligni. i. malo igne succēsi: cupidis astutia et volus ascribit: supbis p̄ra uitas: qz licz exterius nō videant mali in cōspectu hoim̄ tñ interius sunt p̄raui in cōspectu dei. Prouer. xj. Abomi natio dñi cor p̄raui et volūtas eius in bis q̄ simplicit̄ am bulant. i. in hūilibus: ita reprobat et mutat cōsilia eozum. S̄z suū consiliū est immobile et immutabile: vñ addit.

Consiliū autē dñi in eternū manet cogitati ones cordis ei⁹ i generatiōe et generatiōz.

Cōsiliū autē dñi in eter. p̄ma.) qz qd̄ disponit dñs muta ri nō pōt ab hoib⁹: vñ Act. v. Dixit gamaliel si ē ex hoib⁹ cōsiliū. hoc opus autē dissoluet. si vō ex deo est: non poteris dissoluere (cogitationes cor. eius in generatiōe et gene rationē) . i. in sempiternū. Esa. xlvj. Consiliū meū stabit: et omis voluntas mea fiet. Esa. lv. Nō em̄ cogitationes mee cogitationes vestre.

Beata gens cuius est dñs deus ei⁹: populus quem elegit in hereditatem sibi.

Scda ps in qua oñdit beatos esse cultores dei: vñ dicit (beata ges cu. est ro. de. e.) . i. q̄ dñm deū esse credit: et euz vt deū colit. h̄ em̄ duo exigunt. s. fides et opatio. ad h̄ qz be atus sit hō: qz impossibile est sine fide placere deo. Heb. xj. Et fides sine opib⁹ mortua est. Jac. ij. Et vere (beata est gens) illa qz ei oia optata succedēt: vñ Sap. viij. Generit̄ mihi oia bona pariter cū illa. Greg. Quid est qd̄ non h̄z q̄ oia habentē h̄z. Itē (beata gens) p̄destinatorū (cui⁹ est to min⁹ deus ei⁹) . i. q̄ seruit dño deo suo: nec ponit aliqd̄ vcr bū vt inuuet qz beatitudo est eterna: deus est oim̄ p̄ natu rā: s̄ dñs est oim̄ per cultū sp̄alem. iij. Reg. xxiij. Si deus est sequimini illū: et ne hō hoc suis meritis ascribat audi at qd̄ sequit̄ (p̄plus quē elegit dñs in her. sibi) Job. xv. Nō vos me elegistis s̄ ego elegi vos (elegit i hereditate) . id est vt eū excolat: sicut hō excolit hereditatez suā. de⁹ est em̄ agricola. Job. xiiij. Pater meus agricola est. Hier. xiiij. Quare q̄si colon⁹ futurus es in terra. Colit autē dñs suos mult⁹ mōis. s. vepres amouēdo. s. pctā. Hier. xj. Ex arsit ignis in ea et cōbusta sunt fructea eius. ij. Reg. xxiij. P̄uaricatores autē. q. spine euellent vniuersi. Item co lit eos vomere verbū sui arando. Esa. ij. Cōstabunt gladi os suos in vomeres et lanceas suas in falces. Gladius au tē est verbū dei: vt dī Eph. vlt. Gladiū spūs qd̄ est verbū dei. Itē poqz arauit semiauit semē gratie. Esa. xxvij. Nū quid tota die arabit arans vt serat: et post addit. Nonne cū adequauerit faciē terre: seret Sibi et ciminū sparget et ponet triticū p̄ ordinē et ordeū et milū et viciā in fimb⁹ ei⁹ In his diuersio semibus diuersarū gratiarū genera desi gnant. Itē cū seminauerit: sepē circūdat. s. verecundiā et timorē ne bestie. i. demones ingrediant hereditatē suam. Esa. lvij. Vocaberis edificator: sepitū auertēs semitas ini quitatū. Eccles. x. Qui dissipat sepē mordebit eū coluber id est dyabolus. Itē seruat eā. Esa. xxvij. Ego dñs qui ser uo eā repente propinabo ei ne forte visitet cōtra eam no cte et die seruo eā. Itē auget eā sicut homo suā hereditatē p̄. Snp̄ barenā multiplicabunt. Itē delectat̄ in ea. Pro uer. viij. Delicie mee esse cū filijs hoim̄: et cū dñs om̄s bo uos elegerit in hereditatē tñ sp̄aliter clericos. Ero. vj. Al sumā vos mihi in populis et eo deus vester. Deu. vij. Ele git te deus de⁹ tuus vt sis ei p̄plus peculiaris de cunct⁹ po pulis: vñ. j. De. ij. Vos estis gen⁹ electū gens sancta p̄pls acquisitiōis: timendū est ne pro via sua possit verius dici Vos estis genus abiectū: gens prophana: p̄plus pditiōis Et nota qz primo dicit (gens) scdo (p̄plus) tertio (heredi tas) gens pro statu culpe: populus pro statu gr̄e: heredi tas pro statu glorie. Esa. xix. Hereditas mea israel. psal. Hereditas mea in terra manet. Nota etiā qz dicit (cuius dñs deus eius) plus em̄ est q̄ si dixisset gens que est dñi.

11

12

Colit deus suos mul tipliciter.

K

Psalmus

quasi diceret dñs est eius possessio et ipsa dñi: et. xliij. Ille dicit dñs ego sum. Ezech. xliij. Ego possessio eorum super dicit dñs. Postea ostendit quod habeat hmoi beatitudo. s. pro beneficijs q̄ confert dñs quoz quedā confert per creaturas: quedā autē per seipm: et primo agit de eis que confert per creaturas dicens.

13 **De celo respexit dominus: vidit omnes filios hominum.**

De celo ad lram dando pluuiam (respexit dñs) oculo misericordie: vel (de celo) i. de xpo q̄ est celū celozū et alios facit celos dādo ex eis pluuiā doctrine et lumē gratie. Jo. j. Pleni gratie et veritatis. Esa. ix. Populus gentiū q̄ ambulabat in tenebris vidit lucē magnā: vel (de celo) i. de angelis de quibus respicit dñs sup nos: cū eos ad ministrandū nobis mittit (vidit) oculo misericordie (omnes filios hominum). sicut dī respexit petru Lu. xxiij. vel (vidit omnes filios hominum) ad lram: qz oia nuda sunt et aperta oculis eius. Eccl. i. xxiij. Omnia videt oculus eius: vñ dicit Boe. Magna nobis indicat necessitas probitatē cū ante oculos verisamur iudicis cuncta cernentis.

14 **De preparato habitaculo suo: respexit super omnes qui habitant terram.**

De prepa. habi. i. de hūanitate (respexit) oculo misericordie (sup oēs q̄ habitant terrā) i. sup totū genus hūanū vt eos redimeret: et dī humanitas habitaculū fm qd dicit Col. ij. In ipso habitat plenitudo diuinitatis corporaliter. hoc (pparatu fuit) i. ab eterno preuisum ad salutem mūdi. Itē (preparatu fuit) i. p̄ sanctis patribus pro missum: vñ Lu. j. Hndictus dñs deus israel: qz visitauit zc. vsq; ibi. Sicut locu. est p̄ os sancto. q̄ a seculo sunt prophetai eius: vel (de habitaculo) i. de amabus sanctoruz qz pparant sancti ad suscipiendā grāz dñi: immo ipm domum vt in eis habitet. de pparatione hac dī. j. Regū. vij. **Preparate corda v̄a dño et seruite illi soli q̄ sunt habitaculū dei:** dicit ap̄lus. j. Ebozin. iij. **Mercitis qz templuz dei estis et spūs dei habitat in vobis.** de hoc habitaculo sic preparato respexit dñs et respicit frequēter oculo misericordie (sup oēs q̄ habitant terrā) i. sup terrenos hoies qñ eos p̄ sanctos suos instruit. Eccl. xxxvij. **Ania viri sancti enūciat aliqñ vera quā septes circūspectores sedentes in excelsum ad speculandū: vel (de pparato habitaculo suo) i. de celo vbi suis pparauit habitaculum.** Itē illud Job. xiiij. **Vado vobis parare locū: et potest hic versus dici cōtra illos q̄ cū sint in prosperis nō respiciūt miseros cōpatiēdo eis: in celo q̄ dez ois iocūditas: ois felicitas: et dñs existēs ibi nō est oblitus pauperū et miseroz.** Eccl. xj. **In die bonozū ne immemor sis maloz.** Job. xxxij. **Cū sederez quasi rex circūstante exercitu. eras tamē merentiū cōsolator:** (respexit sup eos q̄ habitāt terrā) inter quos vidit vñā puellā que magis placuit ei et captus amore eius venit in terram: beatā virginē dico. Eccl. xvj. **Post hoc de in terram p̄spexit. i. in beatā virginē: et impleuit illā bonis suis quādo angelus dixit. Ave gratia plena dñs tecū: vel (de pparato habitaculo suo) i. de beata v̄gine quā pparauit. i. p̄ alijs parauit ad habitandū (respexit sup omēs q̄ habitāt terrā) i. sup oēs pctōres: vñ ps. Dñs de celo prospexit vt audiret gemitū zc. Secdo agit de bñficijs q̄ confert deus p seipm. Primū est q̄ format et reformat imagines suam in anima: vnde dicit.**

15 **Qui finxit sigillatim corda eorum: qui intelligit omnia opera eorum.**

Qui finxit i. formauit vel reformauit (corda eorum) i. aias: et hoc (sigillatim) s. dans cuilibz ppriū donū. j. Cor. xij. Diuidēs singulis put vult: vñ de quolibet sancto potē vere legi illud Eccl. xliij. **Nō est inuētus similis illi.** Secundū est q̄ facta sanctoruz approbat vt remuneret in vita eterna: vñ dicit (qui intelligit) i. approbat (oia opa eoz) scz iustoz: sicut dī Prouer. iij. **Etias q̄ a dextris sunt nouit dñs et cōtrario.** Math. vij. dicit dñs. **Tunc cōfitebor eis qz nunq̄ noui vos: Discedite a me omēs q̄ opa. ini. vel**

(intelligit) i. videt et scit (oia. o. e.) tā bonozū q̄ malozū ps. **Qui plantauit anrē nō audiet aut q̄ fixit oculuz nō cōsiderat.** Prouer. v. **Respicit to. vi. ho. et omēs gref. illius cōsiderat.** **Dic notandū q̄ fingere dicit multis modis in sacra scriptura. dicitur em fingere.**

Cōponere: vñ cōpositores luti figulos appellam. Hier. xvij. **Defecde in domū figuli et ibi audies v̄ba mea.**

In mysterio dicere vel ostendere: vnde Lu. vlt. Finxit se longius ire.

Simulare. Sap. j. **Spūs. s. disci. effugiet fictū: et potest esse sensus duplex.** Spūs dator discipline effugiet fictum discipline. i. cum qui fingit et simulat se esse disciplinatum vt hypocritam.

Creare vt hic et Esa. xxxix. Quasi dicat figmentuz fictozū suo non intelligis.

Animo confingere: vnde Sap. xv. Res superuacuas fingit. Cuius est em cor eius.

Preuidere. Hier. xvij. **Ecce ego fingo contra vos malū et cogito cōtra vos cogitationem: hoc autē qd dicit (qui finxit sigillatim corda eozū) i. anias ē p̄tra quosdā hereti eos quoz quidā dicit aias oēs simul fuisse creatas sicut angelos. alij dicūt eas esse ex radice. i. ex ania ade (finxit) aut dicit ad modū figuli qz facit eas quales vult: sicut figulus vasa. Hier. xvij. **Ecce sicut lutum in manu figuli sic vos in manu mea dom? isrl. ps. Ipse nouit figmentū nostrū. i. nos qz finxit. vel id qd nos fingim? Est autē duplex boim fictio. curiosi fingunt sciam. hypocrite vtutē. De p̄ma fictiōe dī Eccl. xxx. Est iustus q̄ inclinat faciē et fingit se videre qd ab alijs ignoratū est. Sap. xv. **Deuz fingit de eodē luto. i. nihil vult credere curiosus nisi qz rō potē capere. Sap. j. Spūs san. discipline effugiet fictū. De scda fictiōe que est hypocritarū dī Sap. xv. Figulus mollē terrā premens. i. carnē exterius affligēs labio se finxit ad v̄sus nostros q̄ inde proficimus vñquodq; vas.******

Non saluatur rex per multā virtutem: et gygas nō saluabit in multitudine virtutis sue:

Supra egit de bonis spūalibz q̄ confert dñs siue per se ipm siue p̄ alios. Hic autē ostendit qz nō solū spūalia s̄ et corporalalia bona dat deus. s. potentia q̄ per regē fortitudines que p̄ gygantē: diuitias q̄ p̄ equū intelligunt. et p̄terea ostendit qz nō est cōfidēdū in eis: qz nec corpis salus nec aie in ipis est: vñ dicit (nō saluat rex p̄ multā vtutē) i. p̄ multā potentia suā nō saluat ab hostibz visibilibz nisi dñs dederit ei potentia resistēdi. j. Mach. iij. **Nō est differētia in cōspectu dei celi liberare in multis et in paucis. Itē dat fortitudinē: vñ addit (et gygas) i. fortis corpe et magnus (nō saluabit in multitudine virtutis sue) i. si sibi cā attribuat. j. Reg. xiiij. **Nō est dño difficile saluare vel in multē vel in paucis. Esa. j. Fortitudo vestra. q. fauilla stuppe. Pōt etiā legi de saluatiōe anie. et bene cōtinuat ei qd immedia te supradictum est (q̄ intelligit) i. approbat vel scit et iudicat (oia opa eozū) fm qd expositū est. Et potest alijs dicere vel putare qz isti magnates p̄ potentia suā saluarent vñ hoc remouēs dicit (nō saluat) i. non saluabit (rex) i. potens per (multā vtutem) et (gygas) vt dictū est (nō saluabit in multitudine) i. p̄pter multitudinē (vtutis sue) vel sic vt qlibet q̄ se regit dicit rex (nō saluat rex) i. q̄cūq; se etiā regēs (per multā virtutē) supple suā. i. si sibi virtutē quā a deo habet attribuerit nō saluat in hoc sed dānat (et gygas) i. quātumcūq; fortis ad bona opera. Hier. ir. **Non gloriez fortis in fortitudine (non saluabitur in multitudine vir. sue) i. eius quā sibi attribuit: sicut Pelagus q̄ dicebat. Det vitā det opus animū mibi ipse parabo. Alia lra bz (nō saluabit rex in multitudine exercitus) i. Paral. xv. **Si putas in multitudine exercitū bella consistere superari te faciet deus ab hostibus.********

Notandū qz gygas bonus multiplex.

Ad lram hō magnus. Ben. vj. Gygates erāt sup terrā.

Xpūs. ps. Eruleauit vt gygas ad currendā viam.

Angelus. Job. xxvj. Ecce gygantes gemunt sub aquis.

Prelatus. j. Mach. iij. Induit se loriam vt gygas.

M
Fingere dicitur multipliciter.

16

M
Gygas bonus.

Disputator: Baruch. iij. Illic fuerunt gygates noiati rē. Populus iudaicus. Deut. ij. In ipa olim habitauerūt gygantes. C. Gygates autem malus.

Sygas malus.

Dyabolus. Prouer. ix. Et ignorauit qd ibi sint gygates.

Supbus. Esa. xxxij. Terrā gygantū detrabes in ruīnā.

Persecutor ecclesie irruit in me quasi gygas Job. xvj.

Inueteratus peccator. Eccli. xvj. Non exorauerūt pro peccatis suis antiqui gygantes.

Sodomita. Mūri. xij. Ibi vidim? mōstra quedam filioz Enach de genere gyganteo.

Dis turpis pctōr. Deut. iij. Cuncta basan vocabat̄ terra gygantū. Basan interpretat̄ cōfusio vel turpitudō.

17

Fallax equus ad salutem: in abundantia autem virtutis sue non saluabitur.

Fallax equus ad salutē corpus dī equus anie qui est fallax ad salutem. i. fallit animā: qñq; r a salute defraudat. qñ ania nō equitat nec refrenat corpus: s cōcupiscentie sue obedit rē. Eccl. xvij. Post cōcupiscentias tuas nō eas r a voluntate tua auertere. si prestes anie cōcupiscentias eius facit te in gaudiū inimicis tuis. de hoc equo. Eccl. i. Equus indomitus euadet durus r fili? remisus vadit in p̄ceps. Apo. ix. Potestas equoz in ore ipso r̄. r in caudis eoz. i. in gula r renibus: vel (equus) dicitur diuitie q̄ similiter sunt fallaces ad salutē: qz multos de capiunt r defraudat a salute. Prouer. xj. Qui congregat thesauros lingua mēdaci. Gan? r excors est: r impingetur ad laqueos mortis. j. Thū. vj. Qui volūt diuites fieri incidit in temptationē r in laqueū dyaboli r desideria multa inutilia r nociua q̄ mergunt hominē in interitū et pditionē. Radix em̄ oīm maloz est cupiditas: de q̄ equo Eccles. x. Audi seruos in equis. i. in diuitiis mūdi. Dicuntur aut̄ diuitie equus ppter multa. Pūmo qz sicut equus fert boiem: sic diuitie r tēporalis abūdantia ferunt boiem ad peccatū. Esa. xxxj. Et q̄ descendit in egyptū ad auxiliū in eqs sperātes. Secōdo qz sicut equus velox est: sic tēporalia cito transeūt: vñ Greg. Ideo p̄ntia diligunt quia qz fugitiua sunt vl̄ trāsitoria nō attendūt. Tertio qz equ? bellicosus est. sic tēporalia faciūt boies litigare rixas r discordias habere. Hiere. l. Vox belli in terra r contritio magna. Sen. xij. Erat substantia eozū multa r nō quibant habitare cōiter: vñ r facta est rixa inter pastores gregū abraham r loth. Quarto qz equus luxuriosus est: sic tēporalia faciūt luxuriari. ps. Prodiit quasi ex adipe iniquitas eoz. Hiere. v. Saturauit eos r mechati sunt: r in domo meretricis luxuriabant. Quito qz sicut equ? recalcat r mordet r pcutit: sic diuites. vñ Deut. xxxij. Incrassatus est dilectus r recalcat r̄ bene est equus fallax ad salutē. vñ addit (in abūdantia aut̄ virtutis sue) nō saluabit: q̄a nec p̄ fortitudinē corporis saluabit bō: qz sicut dicit ps. Nō in tibijs viri beneplacitū erit ei: nec p̄ abūdantiā tēporaliū. Soph. j. Argentū eozū r aurū eozū non poterūt liberare eos in die furoris dñi (in abūdantia) dicit: qz equus abundat ad bellū: ad cursum: ad coitum: ad strepitum: ad bec omia abundat mundana felicitas.

Corp? no. strū r diuitie qualiter dicunt fallax equus ad salutēz

Equus di. cunt diuitie ppter multa.

18

Ecce oculi domini super metuentes euz: et in eis qui sperant sup misericordia eius.

Hic ostendit q̄ saluabit. s. humiles quasi si q̄s audiens qd p̄dicti nō saluabunt. q̄reret ergo q̄ saluabit: respōdet ecce in aperto est (oculi dñi sup me.) s. oculi misericordie per quā saluat: quia nō ex opibus iusticie q̄ fecimus nos: sed fm̄ suā misericordiam saluos nos fecit: vt dicit ap̄tus Zē. ij. et dicit (oculi) in plurali ppter plures effectus misericordie eius de quibus subdit postea. bñ sunt (super metuentes eū) i. sup humiles q̄ eum timent. psal. Iuxta est dñs his qui tribulato sunt corde: quos. s. timor dei facit conteri: et interius tribulari: r addit ibi r hūiles spū saluabit. Esa. xl timo. Ad quē respiciā nisi ad pauperculū r contritū spiritū r tremētē sermones meos. Eccli. xv. Oculi dñi ad timentes eū: sed ne timor degeneret in desperationē subdit. (et in eis qui sperat sup misericordia eius) hic em̄ duo cōcurrunt r simul esse necesse est ad hoc qd dñs ponat ocu-

los sup misericordia eius: vñ alibi dicit ps. Beneplacitū est dño sup timentes eū r in eis q̄ sperant sup misericordia eius. bec em̄ sunt due mole quarū neutra vñ poni vel sumi in pignore. Deu. xxij. Eccl. ij. Metuetes dñm sustinere misericordiam eius. Nota dñs respicit timētes r sperantes: vñ hic (oculi dñi sup metuentes eū rē.) Itē credentes. Hiere. v. Dñe oculi tui prospiciunt fidē. Item iustos psal. Oculi dñi super iustos. postea ostēdit ad qd dñs respicit boiem: p̄mū est quia liberat a malo: vnde dicit.

Ut eruat a morte animas eorum: et alat eos in fame.

Eruat. q. per violentiā (a morte) .s. presentis vite. ad Rom. viij. Infelix ego bō q̄s me liberabit de morte corporis huius (anias eoz) vel eruat (a morte) culpe. Math. viij. Dimitte mortuos sepelire mortuos suos. De manu mort? liberabo eos: vel (a morte) penite eterne. ps. Mors repascet eos. Secūdu effectus quē facit in nobis respectus misericordie dei est: qz dat omne bonū: vñ addit (et alat eos in fame) corporis cibo corporali sicut helyam. iij. Reg. xvij. Et filios israel in egypto māna: vñ ps. Panem angelozū manducauit bō. abaria misit in abūdantia. Itē psal. Nō vidi iustū derelictū: nec semē eius querens panē vel (alat eos in fame) nō panis sed verbi dei: de qua dicit Amos. viij. Emitā famē in terrā non famē panis neq; sitim aque: vel (in fame) .i. tpe famis. s. post hanc vitā. de q̄ in ps. Nō confundent in tpe malo r in dieb? famis saturabunt quia peccatores peribūt. Esa. lrv. Ecce serui mei comedent r vos esuriētis rē.

Anima nostra sustinet dominū: quoniam adiutor et protector noster est.

Tertia pars in qua quid de p̄dictis sentiat ostendit vir iustus: vñ dicit (ania nostra) .i. nō tñ corpus: r in hoc nota patientia (sustinet dñm) p̄mia differentē vel flagellatē: vel (sustinet) flagella ppter dñm: r sustinēda sunt tria p̄cipue. s. onera p̄ceptorū domini flagella dñi molestie ilate ab inimicis. de p̄mo. s. onere p̄ceptorū dicit Greg. Qui ad celestē patriā venire desiderant. mandatorū onera libenter portant. De flagellis dicit idem Greg. Tanto libentius ferramentū tolerat quanto putridū videt qd secat. De sustinentia molestiarū ab inimicis illatarum. Lu. xij. In patientia vestra possidebit̄ aias v̄ias. Greg. Per patientiā anias nostras possidemus quia dñi nobis ipsis dominari discimus hoc ipm̄ incipimus possidere quod sumus. Math. v. Beati mites qm̄ ipi possidebunt terram. Iaco. v. Exemplū accipite frēs mei exitus mali r lōganimitatis r patientie r laboris. p̄betas qui locuti sunt su. stinere aut̄ debet tam in prosperis q̄ in aduersis: vñ Esa. xxxij. Ania mea desiderauit te nocte: sed r spiritu meo in precordijs meis de mane vigilabo ad te. debet aut̄ ania sustinere dñm sicut domus habitatorē suū: aut sicut sponsa sponsū: aut sicut familia dñm. Lu. xij. Et vos similes bo mibus rē. Math. xv. Moram autē faciente sponso.

Nota qd anima dicitur multipliciter.

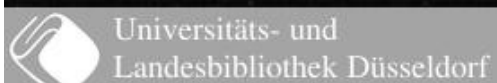
- Vita vegetabilis. Sen. j. Producant aque reptile anime viuentis.
- Potentia. ps. Operui in ieiunio animā meaz. Slo. Nō exercui potentiam.
- Vita hominis. Job. xij. Qui amat aiam suā pdet eam.
- Lotus homo. Leuit. v. Si peccauerit anima rē.
- Spiritus rationalis. Ezech. xvij. Anima que peccauerit ipsa morietur.
- Voluntas hominis. ps. Ne tradas me in aias tribulantū.
- Intellectus. Job. vij. Suspendiū elegit anima mea.
- Affectus. Cant. j. Indica mihi quē diligit anima mea.
- Status hominis. Job. xvj. Utinam esset anima mea pro anima vestra.
- Intentio. Job. xij. Animā meā in manib? meis porto.
- Sensualitas. Math. vij. Nolite solliciti esse anime vestre quid rē.
- Ratio. ps. Intrauerūt aque vsq; ad animā meā.
- Conscientia. Eccli. xij. Iustificā animam meam.

19

20

R. Tria sustinēda ppter dominum.

S. Anima dē multiplicat.

Sanguis. Deut. xij. **N**o debes comedere anima est.
Charitas. Act. iij. Multitudinis credentium erat cor
 ynum et anima una.
Cupiditas. Esai. v. Dilatauit infernus animam suam.
 Postea ostendit causas que sustinet. Prima est adiutorium
 dñi: vñ dicit (qm̄ adiutor). s. (nñ est) ps. Cū ipso suz in tri-
 bulatōe eripiā eū rē. et alibi (adiutor) in oportunitatibus
 et tribulatione. Scda cā est protectio dei: vñ sequit̄ (et pro-
 tector: noster est) ps. Dñe vt scuto bo. volū. tue. coronasti
 nos. est ergo dñs (adiutor) ad bonū. protector autē cōtra
 malū. Tertia causa est leticia spūalis: vñ de sequitur.

21 **Quia in eo letabitur cor nostrum: et in no mine sancto eius sperauimus.**

Quia in eo. i. in dño. i. in eius obsequio vel in ei⁹ pmissi-
 one vel in ei⁹ fructu. Primū est cōtra accidiosos. Scdm
 cōtra incredulos. Tertiu⁹ reprobos. Infra. Cor meū et
 caro mea exultauerūt in deū viuū (letabit̄ cor nrm) spūa
 li leticia. j. Mach. iij. Judas et frēs ei⁹ p̄liabant̄ plia isrl
 cū leticia. Quarta cā est spes: vñ dicit (et in noie. s. e.) i. in
 potētia vel in filio vel in noie scō ei⁹. nō in noie pentū no
 biliū vel augurū celestū. ps. Adcauerūt no. su. in ter. suis.
 Esa. xiiij. Perdā babilonis nomē s̄ in noie scō eius. Esa.
 xxx. Ecce nomē dñi de longinq̄ venit et qd̄ est illud nomē.
 Lu. j. Et vocabit̄ nomē ei⁹ ihs. Dicit. xxiij. Et hoc est no
 mē qd̄ vocabūt eū: dñs iustus nr. Esa. viij. Uoca no. e. ac.
 eclera spolia detrahe. festina p̄dari (sperauim⁹) de q̄ noie
 Esa. xxx. Ecce no. x. venit de longinquo. et in eo sperandū
 est: qz sicut dī. Prover. xviij. Turris fortissima no. dñi. et
 quia spauimus ne fraudemur a spe nostra.

22 **Fiat misericordia tua domie super nos: quemadmodum sperauimus in te.**

Fiat mi. r. d. s. n. et pot sic dici (sup nos) i. desup mit-
 te filiu⁹ tuū incarnandū fm̄ q̄ alibi petit ps. Emitte ma-
 tuā de al. i. filiu⁹ tuū p̄ que oparis vel sic (sup nos) i. (desu-
 per) infunde nobis gr̄am tuā. Jac. j. Dñe datus op. et oē
 donū p̄f. desur. est desce. a pa. lu. vel (sup nos) i. supra et
 vltra merita nr̄a miserere nr̄i. ps. Si iniquitates obser. dñe:
 dñe q̄s susti. et nō dicit fac misericordiam vel faciam⁹ nos mi-
 sericordiā s̄ impsonalit̄ (fiat misericordia tua) ne videat̄ tāū
 opus dei vel tantū opus hoīs sile. Math. viij. Fiat volū-
 tas tua. est tñs opus gr̄e et liberi arbitrij sicut terra nec si-
 ne semie fructificat nec sine terra semē: sic de gr̄a et libero
 arbitrio. postea ostendit modū et meritū hui⁹ misericōdie s̄dēs
 (quemadmodū spau. in te) i. qz spauim⁹ in te et nō in alio
 et sicut (spauim⁹) q. d. multa est spes nr̄a et magna mise-
 ricordia tua sup nos. ps. Quia magna est mia tua sup me
 et alibi. Miserere mei de⁹ scdm magnā mi. tuā. Et fm̄ ml̄
 titudinē mi. tu. de. iniq̄. meā. Magnitudo autē et multitudo
 mie dei in multē attendit̄ et ab ipso ostendit̄. Dño in expectā

Magnitudo ad p̄niam. Tren. iij. Misericōdie dñi multe qz nō sumus
 do et multi cōsumpti. ad Ro. ij. An diuitias bonitatis eius et paciētie et
 tudo diui- ne misericōdie. Ela. xxx. Nō faciet auolare vltra a te doctore tuū: et erunt
 attenditur oculi tui vidētes p̄ceptore tuū: et aures tue audiet̄ verbū
 in multis. tuū post tergū mouentis. Greg. Debem⁹ pietatē mouentē
 erubescere si iusticiā nolumus formidare. Tertio in cōse-
 rendo bona inimicis: immo filiu⁹ suū exponēdo morti pro
 ipis inimicis. Math. v. Qui solē suū facit oriri super bo-
 nos et malos. ad Ro. v. Comendat autē deus charitatē su-
 am in nobis: qm̄ cū adhuc peccatores essemus xp̄us pro
 nobis mortuus est. Quarto in conferendo gratiā gratis.
 Tyf. iij. scdm suā misericōdiam saluos nos fecit. ad Ro. iij.
 Cui deus accepto fert iusticiā sine opibus. Quinto in pro-
 regendo iustificatos ps. Custodi me vt pupillā oculi: sub
 vmbra alarū tuarū protege me. Sexto in bona eoz multū
 plicanda. ps. Abundē de virtute in virtute. Septimo in re-
 munerādo supra condignū. ps. Melior est misericōdia tua su-
 per vitas. Hiero. in bonis meritum excedet clementia. ad
 Rom. viij. Nō sunt cōdigne passiones huius t̄pis ad fu-
 turā gl̄iam que reuelabit̄ in nobis: ad quā nos perducatur
 misericors et miserator dominus Amen.

Benedicam dominum in omni tem pore: semp laus eius in ore meo.

Benedicam dominum in omni tem pore: semp laus eius in ore meo.
Titulus ps. dauid cū immutauit vultū suū
 corā abymelech. et dimisit eū et abiit. Videt̄ hic tāgere by-
 storiā q̄ habet. j. Reg. xij. sed sicut in glo. dī diuersitas q̄
 inter hoc qd̄ hic dicit̄: et illud qd̄ ibi dī dauid immutauit
 vultū suū corā achis. hic autē dī q̄ corāz abymelech mūtē
 nos ad mysticā expositionē: vñ mystice exponam⁹. In p̄-
 cedenti ps. egit de opibus penitētie et misericōdie p̄pter q̄ lau-
 dandus est dñs. hic autē p̄beta. q. p̄centor laudat eū et ali-
 os inuitat ad laudandū et marie pro immutatōe sacramē-
 torū veteris. i. in nouū: et est iste ps. quadruplitus. Primo
 p̄beta laudē p̄mittens monet māfuetos ad idē ibi (bene-
 dica) Scdo ad cōmunionē noui sacrificij hortat̄ fideles
 ibi (accedite) Tertio incipiētes monet a q̄bus abstineāt
 ibi (venite) Quarto agit de tribulatiōibus bonoz et malo-
 rū ibi (oculi dñi) Dicit ergo p̄beta et vir iustus (benedi-
 cā dñm) i. laudabo: s̄ laudanti plura sunt necessaria que
 hic ponit in ordine. Primū est cōstantia vt in prosperis et
 aduersis laudet dñm: de q̄ dicit (in oi tpe) s. tā in p̄speri-
 tate q̄ in aduersitate. Eccl. vlti. Laudabo nomē tuū assi-
 due. Tob. iij. Dñi tpe b̄ndic dño. non tñ in p̄speris si-
 cut supra cōfitebit̄ tibi cū b̄nfeceris ei aut tñ in aduersis:
 sicut Esa. xviij. Dñe in angustia req̄sierunt te: sed sic et sic:
 sicut Job. j. Si bona suscepim⁹ de manu dñi rē. Esa. xx.
 Venit mane et nor si q̄ritis q̄rite. Greg. Dignū est sp̄ gra-
 tias agere qz de⁹ nunq̄ cessat b̄nfacere. hoc autē nō fiebat
 ante mutatōne vultus dauid. i. ante q̄ nouū testm̄ p̄du-
 ctū fuisset. tūc em̄ p̄ carnali mercede seruiebāt dño et cum
 nō succedebat̄ eis. p̄sperere nequaq̄ dñm laudabāt nisi illi
 q̄ ad nouū testm̄ p̄tinebant. Scdm est p̄euerantia: vñ ad-
 dit (semp laus eius in ore meo) qd̄ duob⁹ modis potest
 legi vt sic sensus p̄mo (semp laus ei⁹ rē) i. nihil vnq̄ lo-
 quar q̄ nō sit ad laudē dei: vñ dicit Hiero. Felix lingua q̄
 nō nouit nisi de diuinis cōponē sermonē: vel sic (laus eius
 semp rē) i. semp aliqd̄ vel dicā vel faciā vel cogitabo qd̄
 ad laudē dei referat̄: vñ Cassiod. Quicqd̄ ex ebaritate ex
 simplicitate ceterisq̄ vtutibus vel loqm̄ur vel mēte gessi-
 mus iure diuinis laudibus applicat̄. ipius em̄ est p̄centū
 q̄ donat ore ac corde honesta meditari. Laus em̄ a lauro
 dicta est q̄ solet coronare victores. j. Tob. v. Sine inter-
 missione orate: ibi dicit Hiero. Nō cessat laudare q̄ non
 cessat b̄n agere. j. Tob. x. Sine manducatis siue bibitis
 omia in gloriā dei facite. Eccl. xxxij. In omni corde et ore
 collaudate et b̄ndicite dñm. Tertiu⁹ est qd̄ necessariū lau-
 danti deū est humilitas: vñ de sequit̄ qd̄ dicit.

Laudanti plura ne- cessaria.

Laus vñ dicitur.

In domino laudabitur anima mea: audi ant mansueti et letentur.

In dño laudabit̄ nō in me. Gal. vlti. Mibi autē absit
 gloriari nisi i cruce dñi nr̄i iesu xp̄i. Dicit. xxiij. Laus mea
 es tu: vel (laudabit̄) in futuro: sicut dicit apls. j. Cor. iij.
 Nolite ante tēpus iudicare quou sq̄ veniat dñs q̄ et illu-
 minabit̄ abscondita tenebrarū et manifestabit̄ cōsilia cordi-
 um: et tūc laus erit vnicuiq̄ a deo. Quartū quod est neces-
 sariū est māfuetudo: vñ postea māfuetos monet ad idē
 dicēs (audiant māfueti) audiat̄ inquā illud qd̄ p̄missum
 est (in dño laudabit̄ anima mea) et illud etiā. B̄ndicā dñm
 in oi tpe rē. et ex hoc (letent̄) qz me sociū habet. solent em̄
 boni letari quādo ali⁹ eis associant̄ (māfueti) aut dicunt̄
 manu assueti. hñ autē q̄ dominū benedicūt tpe aduersitatē
 sicut tpe p̄speritatis recte manus sunt assueti vt de manu
 domini bona et mala suscipiāt: sicut Job māfuetus erat. i.
 manus assuetus. vñ de dicit Job. ij. Si bona suscepimus
 de manu dñi mala autē q̄re nō suscipiam⁹: vñ de aut dicit
 (audiant māfueti) qz talis est audire. Eccl. v. Esto man-
 suetus ad audiendū verbū dei. Jac. j. In mansuetudine
 suscipite insitū verbū (et letent̄) qz ex auditu verbi dei se-
 quit̄ leticia: vñ de ps. Auditi mei dabis gaudiū et leticiā
 Eccl. j. Beneplacitū est deo fides et māfuetudo. fides in
 p̄dicandō. mansuetudo in audiendō.

Māfuet⁹ vñ de et q̄ dicitur mansuet⁹